

شورای عمومی، وظیفه برقراری عدالت و تامین قوانین کارآزمون را بر عهده دارد؛ اعضای این شورای عمومی در کنار یکدیگر و در چند جایگاه تعریف شده‌اند و ساختار شورای عمومی را تشکیل می‌دهند:

هیئت عمومی شورای عمومی سازمان عدالت جهانی: تشکیل شده از تمامی حاضرین در کارآزمون کارناک بر حسب کشورها.

هیئت رئیسه‌ی شورای عمومی عدالت جهانی: اعضای این هیئت که مرکب از ریاست شورای عمومی و نواب رئیس (دو نفر) است با رای همگانی، شخصی و مخفی اعضای هیئت عمومی شورای عمومی عدالت جهانی انتخاب می‌شوند؛ نامزدهای ریاست شورای عمومی، سه رئیس مجلس هر سه کلاس در درس اجتماعی هستند؛ کناره‌گیری از رقابت برای این سه نامزد، ممکن است ولی واگذاری کاندیداتوری در هیچ شرایطی مجاز نمی‌باشد؛ همچنین نامزدهای نایب رئیسه شورای عمومی، علاوه بر سه نایب رئیس هر سه کلاس در شبیه‌سازی مجلس، سه نفر که از سوی نامزدهای ریاست شورای عمومی معرفی می‌شوند (در مجموع شش نامزد) خواهند بود. رای گیری انتخاب اعضای هیئت رئیسه در اولین جلسه شورای عمومی و بلافاصله پس از رسمیت یافتن جلسه صورت می‌گیرد؛ اداره‌ی جلسات تا پیش از تعیین هیئت رئیسه بر عهده سازمان عدالت جهانی است؛ ۹ عضو شورای نگهبان سه کلاس، مسئول صیانت از آراء و شمارش و اعلام نهایی آنها هستند؛ نامزدهای ریاست شورای عمومی می‌توانند نماینده ناظر خود را در هنگام شمارش آراء معرفی کنند. ریاست شورای عمومی، وظیفه برقراری نظم جلسه، اداره امور مربوط به طرح یا رد طرح‌ها و لوایح و ابلاغ نتیجه تصمیم‌گیری‌های شورای عمومی به سازمان عدالت جهانی (جهت اجرایی شدن) را بر عهده دارد؛ با اینکه ریاست شورای عمومی موظف به ارسال مصوبات شورای عمومی به سازمان است؛ ولی هیچ مصوبه‌ای بدون تایید و ابلاغ او امکان اجرایی شدن ندارند؛ رئیس شورای عمومی می‌تواند اعضای کشوری را از شرکت در انتخابات یا جلسه محروم کند. تمام شکایات، پیشنهادها، لوایح و طرح‌های (که در ادامه توضیح داده می‌شود) کشورها و سازمان عدالت به نواب رئیس تقدیم شده و طبق دستور جلسه تهیه شده توسط آنها در جلسه عمومی و علنی شورای عمومی، برگزار می‌شود؛ وظیفه نوشتن دستور جلسات و صورت جلسات بر عهده نواب رئیس است. در مواقعی که کشوری نیاز به بیان مطالبی در صحن عمومی سازمان دارند، باید سخنگوی آن کشور این کار را انجام دهد. سخنگوی یک کشور در طول سه سال ثابت است و انتخاب آن بر عهده اعضای هر کشور است.

سازمان عدالت جهانی: این سازمان به عنوان مرجع عدالت‌گستر جهانی، می‌تواند لایحه‌هایی جهت بررسی توسط شورای عمومی، تقدیم هیئت رئیسه کند تا در جلسه عمومی به رای گذاشته شود.

ساز و کار شورای عمومی:

سازمان عدالت جهانی (در قالب لایحه) و کشورهای عضو (در قالب طرح) می‌توانند پیشنهادهای خود برای ادامه روند کارآزمون را به شورای عمومی اعلام کنند؛ قانون‌شکنی، احتکار، گران‌فروشی منابع، بد اخلاقی، ظلم به کشورهای دیگر در هر نوع و سایر تخلفات می‌توانند موضوع شکایت کشور (یا کشورهایی) از یک کشور دیگر باشد؛ در طرح یا لایحه، سازمان عدالت و کشورها، می‌توانند به علت ارتکاب هر کدام از تخلفات ذکر شده، درخواست مجازات تحریم، تصرف منابع، خسارت، محرومیت از برگزاری فعالیت‌ها به صورت کلی و یا محدود و سایر مجازات را به شورای عمومی اعلام کنند؛ شورای عمومی، توان تحریم همه جانبه کشور یا کشورها را داراست. تمامی لوایح و طرح‌ها باید پیش از شروع شورای عمومی به اطلاع هیئت رئیسه و یا سازمان عدالت (برای جلسه اول که هیئت رئیسه تشکیل نشده است). برسد. نمونه‌ای از یک طرح رسمی، پیوست است. (طرحی که در سال نود، تعدادی از نمایندگان شورای عمومی پس از تحریم

مقامات ایرانی توسط ایالات متحده آمریکا، تصمیم گرفتند این کار را جبران کنند + متن آخرین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در مورد گروه تروریستی داعش در سال ۲۰۱۵ و طی قطعنامه‌ی ۲۱۹۹)

بررسی هر لایحه یا طرح در شورای عمومی بدین صورت است که پس از ذکر موضوع تحت بررسی توسط ریاست شورای عمومی و توضیح تخلف ادعا شده و مجازات درخواستی توسط وی، یک نفر از میان امضاءکنندگان آن طرح یا لایحه، به مدتی که نواب رئیس برای او تعیین کرده‌اند (این زمان نمی‌تواند کمتر از یک و بیش‌تر از ۵ دقیقه باشد). مهلت دارد تا ادعای خود را اثبات کرده و کشورها را برای تصویب مجازات یا تشویق پیشنهادی راضی کند؛ پس از او، نماینده کشور مذکور (در صورتی که لایحه یا طرح، جهت مجازات و توبیخ آن کشور باشد در صورت درخواست تشویق این بخش از فرایند تصویب، حذف می‌شود). به مدتی که نواب رئیس برای او تعیین کرده‌اند (این زمان نمی‌تواند کمتر از سه و بیش‌تر از ۸ دقیقه باشد). ادعای علیه کشور خود را رد کرده و نمایندگان را مجاب کند تا به درخواست ارائه شده، رای منفی دهند. شمارش آراء به عهده‌ی نواب رئیس است.

هر لایحه یا طرح بدون استثناء نیازمند ۵۰+۱ درصد آراء کل نمایندگان است؛ تنها استثناء بر این ماده، شرایط تعلیق گروهی از فرایند کارآزمون است که نیازمند چهارم پنجم آراء کل حاضرین جلسه است.

بنا به صلاحدید هیئت رئیسه، در صورت موجود نبودن طرح و لایحه، برای بررسی در شورای عمومی و تصمیم‌گیری درباره کشورهای خاطی و یا حتی تشویق برخی کشورها، زمان باقی‌مانده تا پایان وقت رسمی شورای عمومی می‌تواند با گزارش کشورها درباره‌ی سال سپری شده و فعالیت‌های آن کشور پر شود.

نکات نگارشی نوشتن یک طرح رسمی:

الف) قسمت‌های مختلف طرح را با عناوینی مثل مقدمه، کلیات و ... می‌توانید جدا کنید.

ب) بندهای طرح حتماً باید مشخص شده باشند. ضمناً هر کدام از مسائلی که طرح، در پی تصویب آن است، «ماده» نامیده می‌شود و ماده‌های طرح باید شماره‌گذاری شوند؛ مثلاً:

ماده ۱- ...
ماده ۲- ...

ج) زبان طرح حتماً باید نوشتاری باشد. واژه‌های عامیانه نباید در متن طرح وجود داشته باشند.

د) جملات عاطفی در متن لایحه جایی ندارند. تقریباً همه جملات طرح خبری هستند.

ه) نهاد همه جملات باید سوم شخص باشد.

و) در متن طرح، باید به تمام جزئیات و قوانین دیگر توجه کرد.